



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Tum exacerbari conspirant. n. 19

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

tur afflictio, cum nemini domi suæ lecyro esse liceret à persecutione primùm & molestia, tum ab seuiore de læta Majestatis crimine accusatione & supplicio si Sacerdos (quo cum Religione carere non poterant) domi caperetur. Præterquam quod quartum Caput legum in primis comitiis rogatarum ad omnes leges in Catholicos dictas se extendebat, quibus omnibus vim nouam Rex sua assensione addiderat. Tum etiam, ab eo qui Catholicos expertus sibi Matricæ fidissimos, Puritanos verò tot annis infensissimos quot in Scotia regnarat, nunc nullâ experientia definierat Sacerdotibus Catholicis plus sibi metuendum esse quàm ab rigidis Calvinistis, quid porro sperandum expectandumue quàm ut eo odio Catholicos insectaretur quod odiû in Scotia demeruerant Puritani? Nâ quod in Edicto ait de discrimine in quo ab huiusmodi hominibus verlatas ante non multos menses fuerat, incertum est; Et si enim Watsonus & Clericus Sacerdotes inter coniuratos recensiti sint, & merito fortasse plexi, quid tamen de tota illa conspiratione censendum sit, neque ipsi Acatholici explicare possunt." Hæc coniuratio (inquit Wilsonus in historia illorum temporum) eam induit faciem quam nemo intellegeret, nemo intellegeret quid rei esset. Turbatas fuisse aquas certum est; sed in ea Protestantium cum Catholicis commixtione peruideri vix quidquam potuit. Greyus, Cobhamus, Rawleyus, Protestantes, ut quid, obsecro de Religione contenderent? Quanquam Marcamo, Baynamo, & Sacerdotibus potuerit de illa esse sollicitudo. In hac nube dum lunouem expectant, pariunt sine capite, & sine pedibus monstrum, cuius altera pars victura erat, altera moritura.) Nimirum, Sacerdotes duo ultimo supplicio luerunt temeritatem: Marcamus, & Baynamus etiam si Catholicis exilio expiarunt inconsiderantiam; & ex Protestantibus alij nece, alij fortunarum iactura mulctati sunt. Ita placuit nouo Regi exortam importunè caliginem discutere; quam vndeunque demum res turbata fuerint, id actum est à Magistratu, non ut res nuda sed exaggerata transmitteretur in vulgus, quò innocentissimis aspergeretur suspicio quoties in Rempubliam emolumentum quidpiam deriuari posset. Id quod cautioni Catholicis esse debuisset ne quid attentarent; *Sed quis in domitos primùm tum longinqua vexatione exulceratos animos in officio semper contineat.*

XIX. Comitia prima rogant à Legibus ab Elizabetha in Catholicos latis ut nusquam discederetur: Quod & Iacobus ratum habuit; In Camera etiam (quam stellatam vocant) Anno 1604. post longam de Catholicis habitam coram Rege disputationem, decretum fuerat pecuniarias Legum multas continuandas esse, prodierantque literæ ut ad decretum vsus accederet. Ac præter ea quæ superius sunt posita à Rege Edicta in Sacerdotes, pullosque plures in exilium, Pseudo-Archiepiscopus cum à Londinensi sede ad Cantuaticam transferretur, rogatus ut Catholicis vellet non esse grauis, sed quem posset fauorem asserere, responderat, Tempore quidem Elizabethæ dissimulandum magis fuisse, quando post eius obitum cuncta videbatur futura incerta, &

Proditio,
dicta Raw
ley.
De ea vi-
de Wilsoni
num p. 5.

Tum exa-
cerbari
conspirant

1606.

potuisset Catholicus aliquis in Thronū irrepsisse qui Protestantibus negotium
 facillisset; Nunc verò nullo fundamēto sperari fauorē aut gratiā, coronā in legi-
 timū successorē impositā, cui & legitimi hærēdes non desissent Et nouus Pseudo
 Londinensis in concione coram Rege palam pronuntiauerat extirpandum haud
 dubiè Regiū genus nisi Papistæ radicitus euellerentur Qua in re etiam uideri potuit
 contrariè prophetasse; His tamen quasi facibus accensū nobili genere & Eque-
 stri loco nati Catholici aliqui, patientiæ armis depositis (quibus Christianum
 est in afflictione decernere) specie pietatis ad vindictam conuersi, immane faci-
 cinus & impium, & à quo cōmemorando oratio ipsa abhorret, meditati sunt.
 Sunt in Westmonasterienſi Palatio Aula ingentes duæ contiguæ, plus sexcen-
 tis hominibus capiendis aptæ; Huc Rex, huc optimates, huc frequens populus
 ad comitia conuenit: sub his ædibus in conductam caueam immensam vim
 pulueris nitrati congestam condunt, & multo ligno opertam nè in aspectum
 ueniat occulunt. Paratumque habebant hominem cum fomite, quo admi-
 nistro eâ horâ quâ frequentissimo Senatu in secundis comitijs coisisset ordines,
 Regem cum optimatibus, & parte magna populi, disiecta immani fragore tam
 magna mole ædificiorum opprimerent, dilcerperent, præfocarent, & Reg-
 num vniuersum consternatione defixum, suorum amissione mæstum,
 Principe consilioque exutum, ad impolitam ingenij sui formam reuocarent,
 flagitio haud dubiè temerario & crudeli; Ad quod vsquequaq; aggrediendū
 ipsimet non erat animi satis, cum cogitarent innoxios plurimos cum nocen-
 tibus perituros, & amicorum hominum salutem & vitam cum ijs quos hosti-
 um loco habebant, non in discrimen modò, sed in exitium præcipitari; id quod
 detegendæ conspirationi occasio fuit: Vnus enim quispiam è coniuratis ami-
 cum per literas monuit, si vitam amaret suam, nè interesset senatui: Quæ literæ
 cum ad Regem peruenissent, dilatis in alium diem comitijs patuere quas pe-
 nitus abstrulas arbitrabantur insidiæ. Deprehensâ coniuratione, ij qui consen-
 serant dispersi sunt, alij latebras, alij pugnam meditati; in quâ cum aliqui ceci-
 didissent, cæteri capti inconsulti facinoris penas iudicio perfoluerunt. Fuitque
 non leuis suspicio non neminem inter optimates longe ante diem de conspi-
 ratione resciuisse, & artificiosè simulasse ignorantiam quò plures inuolue-
 rentur: Quo artificio & Societatis *Iesu* Religiosos aliquot Patres insimulare
 conatus est, quasi eiudem flagitij auctores aut nequiter conscios; *Henricum*
Garnettum, Odoardum Oldcornum, Oswaldum Tesmundum, Ioannem Ge-
rardi; de quibus singulis consequenti narratione dicendum erit.
 X X. *Henricus Garnettus* Notinghamiæ, vel vt alij scribunt, Hennariæ in
 vicino Derbiensī Comitatu, honesto loco, anno quinquagesimo quinto supra
 sesquimillesimum natus, adolescens in Italiā cum *Aegidio Gallopo* profe-
 ctus, Romæque in Societatem nominis *Iesu* vndecimo Septembris anni sep-
 tuagesimi quinti cooptatus, Magistro *Fabio de Fabijs*, viro non magis vetusti
 sanguinis claritate quam Religiosa seueritate nobili, vitæ Religiosæ Tyrocini-
 um posuit: Tum ad humanarum diuinarumque literarum conuersus studia,
Christo.

Percalum-
 niam notā-
 tur ex no-
 stris aliqui
 tanquam
 conspiratio-
 nis nequi-
 ter conscij.

Henricus
 Garnettus,
 qualis vir.